

SANT MAGÍ I L'AIGUA

Mercè Salsench Ollé

Des de la placeta de Sant Magí, com cada nit del 14 d'agost, sortirem en busca de l'aigua miraculosa. Alguns ho faran a peu, altres en bicicleta o motoritzats; ben diferent de com ho feien antany en carro. Un cop en possessió de la preuada aigua, la vigília del 19 d'agost es donarà lloc a la seva entrada a Cervera i, en el dia senyalat, de bon matí, es repartirà en processó.

És molt interessant saber l'origen d'aquesta festa popular, que es remunta al segle XVI, encara que també seria apropiat buscar més enllà, en la figura de Sant Magí i la seva relació amb l'aigua. Per molts està més que paït, en canvi, altres no han fet ni el tast.

Humilment, faig un esbós de la seva vida llegendària. Fou un ermità que visqué entre finals del segle III i principis del IV. Nasqué a Tarragona o en un dels pobles de la vora de la Brufaganya. Quan els seus pares moriren, Sant Magí vengué part de l'herència per repartir-la entre els pobres. En acabat, es retirà durant trenta anys en una cova, situada en la mateixa zona de la Brufaganya. Durant aquest aïllament, la persecució dels cristians decretada per l'emperador romà Maximià arribà a Tarragona. Sant Magí, assabentat, sortí en defensa dels seus congèneres cristians. Fou detingut i empresonat però de manera misteriosa fugí. Fou de nou detingut en la seva cova de la Brufaganya. Els soldats el duïen reclús i, en passar per un torrent, féu brollar unes fonts, les quals funcionen actualment, per apagar la set dels seus botxins. Llavors digué el Sant : - "On el meu gaiato caigui, un riu naixerà". I nasqué un riu anomenat Gaià.

Arriba com puguis en busca de l'aigua feta brollar per Sant Magí!

Per Sant Magí, bona festa i bon bocí!

